

בעזרת ה' יתברך

ספר
שְׁרֵי
אֵלֵפִים

מאמרי תורה ועבודה
על פרשיות התורה ומועדים

שנאמרו בסיעתא דשמיא
מדי שבת בשבתו ומועדי השנה
בבית המדרש קהל חסידים, שיקאגא יצ"ו
שנות תשע"ט – תש"פ לפ"ק

בזכות אבותי הקדושים ובזכות הצבור
עם קדוש מבקשי ה'
על ידי זעירא דמן חבריא

אפרים אהרן
באאמו"ד דרדו"צ הרי"מ שליט"א
טווערסקי

אייד תשפ"א לפ"ק

יחיאל מיכל טווערסקי

באאמ׳ר הרה״צ כמוהר״ר יעקב ישראל זצלה״ה מהארנאסטייפאל

Rabbi Michel Twerski

בעזהש״ת

יום ד' לפ' בא תשפ״א

בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני.
ותעלזנה כליותי בדבר שפתך מישרים.

זה כמה שנים שאנו מתענגים מדי שבוע בשבוע לקבל קונטרסים מופלאים, אשר בשם שרי אלפים יקראו, פירזשים נחמדים ונעימים על פרשיות השבוע והמועדים, דברי תורה עמוקים מני ים, מאירות עינים, מאת בנו האהוב הרה״ג חו״פ ירא שמים מרבים ה״ה כמוהר״ר אפרים אהרן שליט״א אב״ד דק״ק קהל הסיידים שיקאגא, ארלינגוס.

הנהגה כל רואה יזכח מיד שתוכן המאמרים רצוף דברים הנאמרים באמת, בשכל הישר בעניני עבודת השי״ת להורות הדרך לכל מבקש קרבת אלקים שיצליחו בשואפם להגיע לפסגת הר ה', ועל כזה נאמר ״הוי כל צמא לכו למים״, אין מים אלא תורה.

ואם שאני נוגע בעדות, עכ״ז הרי זה מילתא דעבידא לגלוי, ואני מעיד ומבטיח שהידושי ספר זה יביאו כל קרא להתפעלות עצומה מרוב חכמתם וגאונותם, ויונעם דבריו לחיך כל השומע ללחש שר האלפים.

ועכשיו אין לי אלא לסיים בדברי ברכה לבני החביב שספרו זה יעלה לנסן על שלחן מלכים, מאן מלכי רבנו, וזכה להמשיך לדרוש ולקיים בתורת השי״ת לפני אלפים ורבות וארץ ימים על ממלכתו לאורך ימים ושנים טובים עם כל ב״ב שיחי' עד ביאת גו״צ בב״א.

הכו״ח באה״ר ואה״ע ביום ז' שבט תשפ״א,
יחיאל מיכל טווערסקי
יחיאל מיכל באאמ׳ר הרה״צ כמוהר״ר יעקב ישראל זצלה״ה
מהארנאסטייפאל

בראשית

ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:
(א, ה)

שיאכלו האדם ואשתו מעץ הדעת טוב ורע. לכאורה היה מסתבר שאדרבה, יש תועלת גדולה בידיעת האדם בין טוב לרע. עוד יש להבין מה שאמרו חז"ל (ראה תורת משה בראשית ב, ט"ז) שאם היו ממתנינים אדם וחיה עוד יום אחד עד שבת קודש היה ניתר להם אכילת עץ הדעת, למה באמת לא נאסר אכילת עץ הדעת אלא רק עד שבת קודש.

בשבו שעבר חגגנו את חג שמיני עצרת, וענין חג זה מבואר בדברי חז"ל והובא ברש"י (במדבר כט, לו): כבנים הנפטרים מאביהם והוא

כתב רש"י: לפי סדר לשון הפרשה היה לו לכתוב יום ראשון, כמו שכתוב בשאר הימים שני, שלישי, רביעי. למה כתב אחד, לפי שהיה הקדוש ברוך הוא יחיד בעולמו שלא נבראו המלאכים עד יום שני, עכ"ל. וקשה לפי דבריו, שהרי בזמן הזה כותבים אנו בכל השטרות הנכתבים ביום ראשון 'באחד בשבת', ולפי דברי רש"י היינו צריכים לכתוב 'בראשון בשבת' שהרי לא שייך עוד הטעם שהיה בתחילת הבריאה.

בפרשת חטא עץ הדעת יש להבין, למה באמת לא רצה השי"ת

א. ז"ל החתם סופר, וקבלו חכמינו ז"ל שאלו המתין עד שבת היה מותר בו, עכ"ל. ומלשונו 'קבלו' משמע שמכוון למה דאיתא בשער הכוונות בסוד עץ הדעת טוב ורע (דרושי ראש השנה דרוש א) וז"ל, ולפי שחטא ואכל מעץ הדעת טוב ורע, עבירה גוררת עבירה וגרמה לו להזדווג ביום השישי עם אשתו שעדיין היה חול ולא המתין עד ליל שבת שהוא קודש, וזה סוד אכילת עץ הדעת טוב ורע וכו' ואם היה ממתין עד ליל שבת וכו', עכ"ל עיי"ש כל הענין. ובשפתי כהן על התורה (פרשת קדושים) שהיה מגורי האר"י כתב בסוד איסור ערלה שבא לתקן חטא עץ הדעת, שנצטוו בשעה תשיעית מן היום, ואילו היו ממתנים שלש שעות היה כל פרוי קודש הילולים, עיי"ש. וראה עוד בלשם שבו ואחלמה (הדע"ה דרוש עץ הדעת סימן ח) וז"ל, וכל מה שהזהיר אותו הקב"ה, לא היה רק אלא כל זמן שהיה עץ הדעת טוב ורע, ואילו שלא היו נכשלים בו באותו היום, והיה נמשך עד שבת בראשית, אז היה נתקן על ידי קדושת שבת וכו' והיה נתקן על ידי זה כל העץ הדעת כולו מהרע שבו, והיה גם הוא כולו טוב וקדוש ומיוחד עם העץ החיים לגמרי, ואז היה מותר לאכול ממנו וחי לעולם, עכ"ל. והבוחר יבחר.

אדרבה מתעורר על ידי זה באהבה רבה לקראת הקריאה של חיבה, ומנצל את ההזדמנות לעלות ולהתקרב אל אביו שבשמים עוד יותר ממה שהיה קודם ירידתו, וממילא נשלמת תכלית ירידתו. אבל הכסיל שאינו מבין ענין זה, בראותו שנפל וירד ממדריגתו ועבר עבירה וכדומה, הרי הוא מתייאש לגמרי מעבודתו ית', ונמצא יורד מטה מטה ר"ל. והיינו כוונת הכתוב 'כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה'.

ונראה שלהורות ענין זה, נתן לנו השי"ת את השבת. שבכל שבוע ושבוע בשבת קודש מעלה אותנו השי"ת למדריגה גבוהה להרגיש קירבת אלקים, ונותן לנו נשמה יתירה. ובצאת השבת הוא נוטל מאתנו מדריגות אלו, ואנו מרגישים ירידה גדולה ברוחניות. וכל זה כדי לעורר אותנו שבמשך ימות החול נשתדל להתקרב ולעלות להשיג הקרבת אלקים שזכינו לה בשבת הקודמת. ונמצא שכל הירידה של מוצאי שבת היא לצורך עליה, שנתעורר על ידה, ועל ידי זה נזכה לעלות

אומר להם קשה עלי פרידתכם, עכבו עוד יום אחד. ונתקשו בזה המפרשים, מה תועיל עכבת עוד יום אחד, הלא אדרבה, על ידי זה תקשה עוד יותר הפרידה מאחר שיתקרב עוד יותר ביום אחד זה.

ואפשר לומר על פי מה שכתוב בספרים הקדושים (ראה בת עין וארא ד"ה וידבר אלהים) לפרש הפסוק (משלי כד, טז) 'כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה'. שכל אחד ואחד מישראל ואפילו צדיק, צריך לעבור ירידות תמידיות ברוחניות משך כל ימי חייו. ותכלית ירידות אלו הם לצורך עליה, שעל ידם יתעורר האדם לעלות מירידתו, ועל ידי זה יעלה למדריגה יותר גבוהה ממה שהיה קודם ירידתו. ואילו לא עבר על האדם ירידה, לא היה מרגיש הצורך לעלות ממדריגתו למדריגה יותר גבוהה. ונמצא שהירידה היא קריאה של חיבה אליו מאביו שבשמים שיתקרב אליו עוד.

ויהודי המבין ענין זה, לא די שאינו מתייאש כתוצאה מירידתו אלא

ב. וז"ל שם, כדאיתא בספרי הצדיקים על פסוק שבע יפול צדיק וקם שמן השמים נעשה זאת שיפול הצדיק ממדריגתו כנ"ל בכדי שישבור לבו בקרבו וישוב לה' וימשיך בחינת אור תשובה על כללות ישראל, עכ"ל. וכן רבות בספרי רב צדוק הכהן, ראה דובר צדק (עמ' לב) וז"ל, כידוע על פסוק שבע יפול צדיק וכי יפול לא יוטל. כי בעל הסדר הגמור יש לו הנפילה וגם היא מכלל הסדר שהוא לצורך הקימה וירידה שהוא צורך עליה כידוע וכדמתרצי במערבא רק לפי שעה נפילה היא ואינה מכלל הסדר, עכ"ל.